

ZIAR SĂPTAMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

Loc rezervat...

Maestrul fotograf care este Ad. A. Chevallier — încă din cei pe care-i ține la ea Bistrița în mrejele ei, n-a dauna unui mare prestigiu și a unei înfloritoare stări materiale, pe care i-ar crea o oricare oraș mare din țară — a mutat din atelierul din colț, devenit punct de reper în cartul nostru. O laudabilă dispoziție a primăriei locale — aceea de a curăți orașul de gheretele pestilențiale și maghernițele de lemn — spre nu cădea din concesie în concesie, a impus și dărâmarea atelierelor Chevallier, care nu erau dintre cele mai urite clădiri din lemn. Așa dar, omul cinstit, harnic și talentat, așezat pe terenul liceului de băieți de fostul mare dascăl Mihai Stanatin, și-a căutat alt vad. Suntem siguri că și-l va găsi.

Pe urma lui rămâne însă, în centru orașului, la colț de străzi veșnic umbrite, un loc mic, însă deosebit de scump prin poziția lui — lângă liceu, lângă biserici vechi, lângă teatru și lângă parcul Cozia. Nici că se poate un loc mai nimerit ca acesta, pentru o clădire, chibzuită croită, în care să ia ființă o bibliotecă publică, cu o mare sală de lectură, deschisă permanent, unde să stea de veghe un om de carte, deprins cu cărțile, pătimaș după cărțile bune, care să fie în același timp și un prieten al cititorilor, să știe să-i îndemne, să-i îndrumeze, să-i informeze. Această clădire, ar putea să adăpostească și muzeul „Cozia”, întemeiat de M. Stamatin, care lanțează în sălile liceului, în așteptarea unui al doilea realizator...

De mult am fi mărturisit noi gândul acesta, dacă pe locul acela n'ar fi fost Chevallier.

Știm că liceul „Petru-Rares” n'are bani pentru o asemenea operă. N'are, pentru că e angajat într-o clădire de internat, concepută în stil prea mare, peste puterile lui de realizare. Va da Dumnezeu însă s'o termine.

Și cum la conducerea liceului este un element tânăr și valoros — tovarășul nostru de roboteală la această gazetă, profesorul A. Rotundu, avem speranță că LOCUL REZERVAT nu va rămâne prea mult timp gol și că școlile din oraș — mai ales școlile care au datoria de a se ocupa de educația civică și dincolo de băncile lor, și instituțiile cele noi: Serviciul Social și Straja Țării, toate și vor încorda forțele, pentru a-și lega numele de o operă care trebuie să fie cartea de vizită a oricărui oraș cu pretenții de civilizație.

Biblioteca publică a orașului Piatra este o cerință imperioasă a tradiției culturale, cu care se mândrește întreg ținutul Neamț. Ea nu trebuie să întârzie a lua ființă!

Constantin Turcu

Priveliști din
județul Neamț:Ruinele Palatului Cne-
jilor Cantacuz ni și mănăstirea Pionul (sau
schitul Hangu)

zidit la anul 1639 de paharnicul Gheorghe, fratele lui Vasile Lupu, pe urmele vechiului schit al lui Silvestru, din satul Schit, sub muntele Ceahlău.

Curtea mănăstirii a fost împrejmuită la 1676 (?) cu ziduri, de Alexandru Vodă (?)

Iar turnul dela poartă l-a zidit la 1676, vistiernicul Toderascu Cantacuzino, în zilele domniei lui Antonie Ruset Vodă.

Fotografie de d. N. Teodorescu
institutor

Gânduri despre Sport

Sportul, această reînnoire fizică a vigoare și frumusețea fizică a vechiului Spartan — sportul dezvoltă atenția și întărește spiritul — a luat un având nebănuț la noi, dar mai ales în Apus. „Mens sana in corpore sano” este un dicton prea banal, dar îl folosesc aici căci cuprinde foarte bine rezultatul, concluzia sportului și punctul de vedere. Fiecare om să facă puțin sport și mai ales

intelectualii, sedențarii, birocrații. N'am înțeles încă nicodată diformarea, snobismul acesta pentru sport. Și, în genere, sportmanul este un om stăpân pe sine! Dar tribuna, gloata care delirează, exaltează! Aglomerările vedetelor! Vezi câte unchi, șchiop sau clung, cum se agită de te sperii! În teza ce o susțin mai jos exclud sportul ca vânătoare, pescuitul canotajul, turismul; deasemenea nu consider

der aviația sport și nici automobilismul, ci mă refer la celelalte sporturi, în toată varietatea lor.

Am observat adesea și mi-au mărturisit-o și alții, că atunci când te urci într'un pom și-l cureți de crengi uscate, de omizi, ori culegi fructele, toate organele corpului nostru luau parte activă, prin mișcări variate, intrând în utilizarea tuturor

(Continuare în pag. 2-a)

Cronica parcului

În dimineața aceea plumburie părea că toamna se abătuse prin parc.

Soarele, palid și obosit, privea piez printr-o perdea fumurie de nori.

Frunzele, zgribuite și ele, tremurau toate sub șifchilul ascuțit a vântului.

Câteva, galbene și coșcovite, desprinsese prea devreme de pe ram, fugeau uscat peste pietre, plerzându-se la vale.

Iar băncile — abătute și atin-ghe, ascultau goale doințitul începutului de toamnă.

Jocul de umbre și lumini, cernut de tremurul frunzelor, părea o ironie zvârlită în această singurătate matinală. N'a venit încă toamna; dar aceste capricii estivale, cântate minor pe motive de toamnă, sunt ac-

cidente surprinzătoare și puțin plăcute.

Iată, în sfârșit, un bătrân măsurând poteca în cadența unor pași ritmici și obosiți; se vede după atitudine că e complet absent, că nu-l mai interesează nimic. A ajuns la vârstă când trăiește dincolo de actualitate, dincolo de vreme.

În urma lui o bonă, șue și cu dinții de cal, strânge de mână un copil, care se zbate din când în când să scape; dar săgețile încrucișate ale privirii și rânjetul plat și cavalin, potolește îndată dărzăna copilului.

Pe o bancă scobită în piatră, un grup de tineri stau strâși clucure în jurul unei fete imbufoate, încercând să o împace; unul singur — cel care zvâr-lise sămânța săpărării — e im-

pasibil și le râde în nas.

— „De ce să te superi pentru atâtea domnișoare? Nu vezi că asta e un imbecil! o liniștească celalalt!... Iar fata, convinsă în sfârșit de acest ultim argument, a rămas între ei.

Trec apoi patru fetișcare; braț la braț, ele degustează o anecdotă plăcută.

Aud frânturi de conversație înăbușită: „noapte”, „fereastră deschisă”, „ei”, „ea”, etc.

Deodată toate izbucnesc într'un val de râs, afară de mezină grupului care lovește e-nervată umărul uneia sau bate furioasă din picior „fîndcă ea nu a auzit bine cum a fost la urmă”...

Pe banca de alături aceeași fată obșnuită, draguță și cu basma roșie, dar vulgară ca un matelot, râde fără sens sau chicotește stupid în răstimpuri.

Mai încolo s'a inclinat o discuție despre unt, lapte, grăsimi,

Despre unii abonați

Mal săptămâna trecută am primit două gazete refuzate, dela doi intelectuali din județ. Notați, au refuzat gazeta după ce au primit-o și au cerut-o, cu regularitate, timp de 30 săptămâni! Știu, vreți numele acestor năstrușnicii profltori ai D-vs., celor care ați plătit la timp abonamentul. Nu le vom scrie aici numele, pentru cinstea și prestigiul a două mari bresle intelectuale. Am ținut să dăm însă, aici, numai fapta lor urită, ca să fie cunoscută ca un exemplu de lipsă de conștiință a datoriei, tocmai acolo unde nu ne-am așteptat.

În cursul acestor 30 săptămâni, am mai avut noi și altele. Un domn, care a scris aici articole, la adresa unuia care nu se mai putea apăra, s'a supărat când nu i-am mai permis să reia polemica, după ce l'a dat, în sfârșit, de către cineva, un răspuns cum trebuia. S'a supărat și știți ce a mai făcut? Ne-a trimis 24 lei, costul celor 12 numere ce apăruseră și le primise până atunci, cu articolele lui. Domnul acesta crede că s'a achitat, astfel, de ospitalitatea ce i-am dat. Dar, el ne-a adus pagube de peste 3000 lei — căci atâtea costă tipăritul seriilor lui de articole. Ce să mai vorbim și de paguba morală ce ne-a adus-o, căci mulți ne-au reproșat pentru acele batjocoritoare articole.

Și câte altele n'am mai avea de spus din învățămintele acestor 30 săptămâni...

În acest lung timp nu ne-au achitat abonamentul nici jumătate din numărul celor care primesc gazeta. Este acest fapt, însă, un semn caracteristic al unei stări de spirit, care ar trebui să dispară și să fie înlocuită cu conștiința datoriei împlinite la vreme, pentru susținerea unei acțiuni românești, dusă cu multă jertfă și muncă de rob, de acel care scriu și tipăresc acest ziar.

Credem că pe viitor vom fi scutiți de a mai vorbi despre aceste lucruri...

Avântul

cântar și chitrie; o discuție interminabilă, plictisitoare, exasperantă care mi-a sugerat imaginea unor vîrmi al pământului, tolanți la soare (între timp soarele se elibera din grătile morilor) ca să-și rumenească înelele toracelui sau să dea o rezonanță mai amplă tîdvilor golase; și totuși poate au un dram de dreptate: căci omul e un joc al contrastelor — unii multiplică aceste contraste, alții le reduc la unitate.

Ce sunt ei de vină că unitatea aceasta echivalează la ei cu principiul de viață pur organică. Totuși...

În toate ființele, spune Goethe, e o unitate ideală; iar iubirea naturii nu e altceva decât dorul după această unitate, de integrare în această unitate: dorul

Const. Dănciulea

(continuare în pag. 11-a)

Cronica parcului

(continuare din pag. 1-a)

de a da o formă concretă ideii de Dumnezeu: dorul de armonie, de liniște, de potolire a patimilor. Ori, pe acești epicurei convingși, nu-l mai poate excita decât untul, laptele și grăsimea (utilizate poate și ca excitante cerebrale).

Oamenii reduși la simpla substanță materială, fără cel mai mic impuls de potențare spirituală.

La o masă, cu picioarele atârând pe scaun, un copil cu muștați de lapte și cap de hidrocefal, întoarce pe toate părțile un ziar de seară (scena se petrece în seara aceleiași zile). Iar mătușile, roată la masa de alături, nu mai conțenească cu răsfățul și alintările.

— „Lăsați-mă în pace că mă inebunîți!” se oțărăște urâtenia de copil, privind plezile în jur și mătușile chibhotesc în cor, surprinse de scîlpirea inteligentă a nepotului.

S'a inserat de-abinelea; rar, câte o pereche tîrzie și mută, mai urcă la deal. Răcoarea și liniștea adie în jur; doar vântul serit suflă nestîngerit pe alei. Trei fetițe conduc în mers

frînt un cărucior cu un copil sugrumat de plîns. O doamnă, toată în alb, oxigenată și demnă, își leagă trupul sugrumat la mijloc ca un pîntec de paing. În urma ei o bonă face educația muzicală a unui copil brun și buclat, cîntînd împreună:

„Bate vîntul poalele...”

Încă un grup de întîrziat care gîfăie spre deal: mamele înalte, copiii la mijloc, bărbaiți la urmă; ei, cu mînele suflecate și cu halna pe umăr; ele cu pardestu, blană și umbreluță.

O pasăre de pradă a splintecat noaptea ca un licăr; Ochii bul-bucați ai becurilor privesc galben și orb întinerul din jur. Doar vîntul mai foșnește prin cetina brazilor.

Sus, candelabrele nopții au început să picure lumină: pretutîndeni vastitate, liniște și măreție.

Grupul de întîrziat se pierde în beznă; nu se mai aude decât un murmur surd. Apoi, mai puternic, un glas cu rezonanță de cobe:

— „Mai ai prună?”

Const. Dănciuloiu

Gînduri despre Sport

(continuare din pag. 1-a)

sporturilor din lume. Deasemenea când scoți apă dintr-o fîntînă, tal lemne, seceri sau coșești, le-ai snoopi, arunci pale de fîn în prepelece, curăți islazul de spini și mărăcinși, bați nucle, culegi flori de tei, aduni depe câmp sulfina și levănțică, prășești păpușoi, faci straturi de ceapă sau flori, arături de toamnă sau primăvară și, în sfîrșit, alte activități obișnuite în cele patru anotimpuri.

Iată că prin această utilă înfrățire cu natura, fizicul omenească se dezvoltă, vîieța capătă longevitate, exhibitivitate pugilistică

de pe la tribune dispar, sportul atinge țeluri noi.

— „De unde veniți, d-lor, atât de veseli și bronzați?”

— „De la matchul de trifol!”

— „Și care-i rezultatul?”

— „Alela nr. 1 gata!”

Cum s'ar realiza practic acest plan de activitate, e o problemă desigur și partea cea mai grea ar fi crearea unei mentalități utilitariste și renunțarea la plăcerea ce o produc unele sporturi, celor ce le practică. Apoi, am avea o nouă specie de șomeri: sportmenii profesioniști.

Gheorghe Fîlter

Pregătiri pentru o viață nouă la sate

În diferite orașe din țară a fost sărbătorită, cu multă însuflețire, inaugurarea cursurilor de pregătire pentru viitorii echipei ai Serviciului Social. Sunt primii absolvenți ai universităților, care, potrivit legii Serviciului Social, vor forma echipele ce se vor răspîndi pe întreaga suprafață a țării, ca să ducă la sate mai multă lumină, mai multă sănătate morală și trupească, un spirit gospodăresc nou.

Această uriașă mișcare a tineretului titrat al țării, pentru luminarea satelor, corespunde dorințelor arzătoare ale unei întregi generații, de a-și manifesta grija de viitorul poporului, în moduri concrete și rodnice, de lucrări în concret, pe teren, de poposire în mijlocul țărănilor, pentru a-și învăța, la ei acasă, cum să-și curățe ograda, cum să sape șanțul șoselei, cum să se alimenteze rațional și tot ce le este de folos. Tineretul pune umărul la ridicarea satelor, la cazmaua și sapă voinicească, dă pilda ce se vede și se imită,—și convîg.

Dela sentimentalismul, dela lirismul poporanist de odinioară, care se menținea în sferă de pură idealitate, trecem acum la un curent de realizări practice, pentru pătrunderea țărănească. Noul regim înstituit pentru binele țării, din inițiativa M. S. Regelui, a făcut cu puțință și înfăptuirea acestor generoase dorințe ale tinerimii, care e chemată acum, în toate satele, la acest apostolat social.

La cursurile ecaterilor, inaugurate acum, se pregătesc această nouă vîieță a satelor. D.

Petre Andrei, ministrul educației naționale, vorbind la solemnitatea dela Piatra-N. spunea: „M. S. Regele a cunoscut mai bine ca toți pedagogii țării această trebuință de realizare pe teren a tineretului

Iată cum Serviciul Social nu apare ca ceva forțat. El este ceva din trebuințele sufletului ale tineretului de după război” — tineret dinamic, căruia M. S. Regele îi dă, astfel, cele mai largi posibilități de rodnică activitate.

B.

Expoziția de cărți a Serviciului Social

În vitrina librăriei „Vasile Ionescu”, din orașul nostru s'a organizat, pringrija conducătorilor căminului cultural județean „Ion Creangă”, o expoziție de cărți — editate de Fundațiile culturale Regale și de Institutul Social.

Se poate vedea întreaga și valoroasă colecție „Cartea satului”, cărțile bibliotecii „Albina”, Enciclopedia României, din care au apărut trei volume, o serie de cărți asupra doctrinei Serviciului Social și asupra roadelor obținute de echipele care au lucrat la sate, precum și un număr de reviste de propagandă culturală la sate și orașe.

Expoziția de cărți organizată de căminul Ion Creangă nu trebuie să treacă nîmănui, neobservată.

Știri vechi din târgul Pietrii

XI

In 1836, Ion Păscăruș vinde un loc lui Ion Criste Ene.

Adecă eu Ion Păscăruș, împreună cu soția mea Ilinca și cu toți urmașii noștri, și urmașii noștri cari mai glos vor pune numele și digitelii noștri, încredințăm prin acest zapis cl dăm la mîna dum-lui glupănuș Ion sîn Hriste Ene, spre a fi știut că de a noastră bună voi și alșăliți de nîmene, am vîndut o crăsmă și dou odăi, la fața casei cu locul lor împrejur—șăsprăzăcl stînjăni lungul, și curmezășul doispăzăcl stînjăni, însă pl loc gospodu, cari să adiverestl cu pecetl vechi a Sîntului Ion gospodu.

Care loc cuprinde peste tot 28 stînjăni—ădecă douăzeci și opt. Care loc să meglesl și despă amezăză-noșpte cu casa dum-sale Gheorghe Enache, iară despă amezăză să meglesăști cu Zamfir a Costinesăi.

Cu hătărăt prețu le-m vîndut 3900 lei, adecă trîi mil nou sute lei. Care după învoire noastră am și primit banet toți dîplîi la factrî zăpessul. Și dumnelui va stăpîni în bună pacl și nestrămutat di nîmine, atât di cătră noi, cât și di urmașii noștri, ca prî o moșă de veci și ocîină, atât dumnelui, cât și urmașii a dum-săli.

Iară dacă din împotrîvă unli din nemuri să vor rădica cu or cl fel di pîitențli, asupra acestui acaret, să nu le să ție în seamă, fiindu aceas-tă vânzare cu voea tuturor și prîi șitire megles-șilor,

Asupra acăreia vânzare, spre mai statornică săguranță cumpărătorului, i-am dat făcându-l țislem în mîna dum-sale și țădula de plată stînjăniilor, ce este întărită cu pecete țargului a sîntel bisaricli gospodu, și adiverită cu iscăliturile dumllorsale epitropilor a țargoveșilor de acela.

Și atât după țarla țădulei, cum și după acestu zăpes, cl di a noastră bună voe i-am dat la mîna dum-sale cumpărătorului, să stăpănească în veci nestrămutat și neasuprit de nîmine, atât de cătră noi vînzătorii, cum și despă toate rudele noastre.

Și pentru ca să păzim întocmai această vânzare și nestrămutat or de către cine, am pus numile și degtlele în loc de iscălituri.

1836 Noemv. 3

† Eu Ion Păscăruș, împreună cu soția mea și toți urmașii noștri, am vîndut de a noastră bună voe.

† Eu Ilinca soția numitului de sus am vîndut, dăndu di șitire și la meglesl, că îl avem di vânzare. Numișli meglesl au zăs ca să facim cl vom voi că lor nu le trebuie.

† Gheorghe Ghimoi, adeverez de martur.

† Eu Enache sîn Mane Orza, adeverez și dreptă vânzari.

† Eu Marin sîn Mane Orza, adeverez ca o dreaptă vânzari.

† Zamfira a Costinesăi, adeverez de megles că primescu.

Epitropia bisericli gospod Sî. Ion din țargul Pietrii.

Față vîind înaintea noastră arătați în dos vînzătorii și cumpărătorii și arătînd că această vânzare de veci au făcut-o cu bună prîlmire numișli Ion Păscăruș, împreună cu soția sa, și fiil lor, pentru cumpărătorul Ioan sîn Hriste Ene.

Sădurile, podocaba Neamțului

A fost o vreme, nu demult, când verile nemțene erau ca un făgure de miere — dulci, imbelșugate, îmbălsămate — iar ierlene erau bogate și pline de omăt de te săturat de umblat cu sania. Pe-atunci coastele munților, mușchile dealurilor, hărtoapele și șl ponoarele de astăzi erau acoperite cu păduri bătrâne și dese, în care te rătăceai, ca fata cea din poveste; ploile își aveau socotul lor țar părăile și lșvoarele nu seau ncl în toli verli, când arșita și zăduful erau mai în putere. Numai între Piatra-N. și Tg. Neamț er... — în afară de atâtea pădurici și crânguri — vestii codri dela Baiaur și Grumăzești, plini de legende și de taine. Cîma era mai statornică și mai sănătoasă. Și oamenii la fel.

A venit, după războiul cel mare, vremea despăduririlor, când toată lumea, dar mai ales clientela politică, dorea terenuri pentru islazuri, învîrteli și înțoleli repezi și lipsite de obșeoală, din bogăția nemșurată a codrilor noștri. S'au tăiat atunci

pădurile fără milă și fără socoteală. Străini de neam sau de aceste locuri, înfrățiti cu câteva cozi de topor locale, au despădurit județul, desfigurându-l într-un hal fără de hal. În urma lor au rămas dealurile și munții pustii, numai cloate uscate ce stau în fața noastră ca un blestem lernele trece acum fără să mai fie îmbrăcate cu omăt — prevestitoare de sărăcie lucie — iar verile vin cu arșită și secetă de stepă. Părăle seacă din primăvară și până toamna târziu, țărăni strîng tot mai puține roade de pe urma plugului. Stepa care s'a întins, din cauza despăduririlor, până în județul Falciu, ne amenință cu cotropirea și toată grozăvia ei.

În fața acestui musafir oriental și nedorit, care încearcă să se așeze tot mai temelnic și mai adînc în inima țării, avem o singură armă, o singură scăpare: reimpădurirea județului cu orice sacrificiu, cu orice mijloc ce ne stă în putință. Pretutîndei unde nu înără plugul să lșsăm să crească la loc codrii cel fatelci,

De acela după rugămintă ce ne-am făcut, am încredințat și noi cu iscăliturile noastre, punînd și pecetea țargului gospod.

1836 Decemvri 15

(Pecetea țargului Pietrii)

Hristea Ion

Az eu Ioan Hriste cumpărînd casa cu locul dila Ion Pescăruș ce este alături lângă locul meu pe care am cesă, cari fiind și cu bună vroia megles, am iscălit.

Gheorghe Enache

Și eu am scris cu zăsa iscălitilor de mai sus, fiind cu a lor bună voi au vîndut. Și eu m'am iscălit di martur.

Gheorghe Sava

Din trupul acestui loc să va cunoaște că au vîndut o bucată loc ds. Teodor sîn Vasili Dedlo în mîrime de zăcl stînjăni 5 palme fața, drumul lungu și cîcl stînjăni fundul.

Care act s'au și trecut la condica epitropii Gospod sub No. 6.

Act dela d-l Alexandrovici.

XII

Ioan Gioacăș și Vasile Drăgan cumpără un loc din mahalaua Precista.

Act.

Anul una mie opt sute cîcl zeci și patru, luna Decemvrie zece zile, eu cari mai glos scriindu-mi-să numele, volu pune degetul, Ioan sîn Ioan Gioacăș, încredințîz pren acest act ce-l dau la mîna dumisale Vasile Drăgan, că pren buna alcătuire și învoire noastră am cumpărat amândoi tovarășe o bucată loc în mahalaua Precistii den sus, pe proprietăoa răzășăscă, dela dum-lui Panatle Gheorghe Mătasari, cu documentul din anul 1853, luna Fevruarie 24 zile, întărit actul și de cînstia epitropie a opștii răzășeșl din acest țarg, supt no. 8.

Însă parte de loc ce am împărțit drept în două și este a dumisali, să află că în măsură trel stînjăni trel palme gospod latu fața; doi stînjăni una palmă tot latul pre în mijloc; și doi stînjăni latul în fund; iar lungul 29 stînjăni, adică două zeci și nouă stînjăni.

Și pentrucă d-lui Drăgan au răspuns atunce d-sali Mătasariului partea sa drept în două — 249 lei, adică două sute patru zăcl și nouă lei, și documentul de cumpărătură este numai pe numile mele, de acela ti dau acesta den parte me, ca de astăzi înainte să fie vecinic stăpîn pe acest loc și urmașii d-sali în neam de niam, ca pl o dreaptă ocina și moșă, nestrămutat de cătră nimeni, atât din fiil și rudeniile mele, pre cum nice de cătră alții.

Și spre pacînica stăpînire am rugat și pe cînstia epitropie aceștii părți, spre a întări această vânzare, după regula păzită, urmînd și însuși a me punire de degtl.

† Eu Ioan sîn Ioan Gioacăș, adeverez

Și eu, poștit fiind, am scris cu zisa și bună prîlmire a datătorului acestui act Vasile Popovici, iconom.

Urmează totăritura epitropiei bisericli sî. Ion, punându-se pecetea țargului și luădăndu-se o ocă clară pentru biserică.

Iscălitură.

nr. 4, din 1855 Aprilie 11.

Actul ne-a fost pus la dispoziție de d. N. Bujor, teolog.

M. Cojocaru

Ongresul Asociației Invățătorilor din județul Neamț

La ziua de 15 August, la ora 11 dimineața, s'a deschis în sala festivității a școlii nr. 1 de băieți, congresul anual al Asociației învățătorilor din județul Neamț. Congresul a fost prezidat de d-l Ion Radu, președintele Asociației și s'a deschis în prezența d-lor E. Kirculescu primarul orașului și a d-lui I. V. Ieteanu ajutor de primar. De la au mai fost d-nii Leon Mrejeru președinte de onoare al Asociației, cpt. Gheorghiu al gării naționale, P. Gheorghiu, C. Scutarescu, C. Popovici-Borca, învățători pensionari și un număr de peste 10 învățători din județ.

D. Ion Radu își începe cuvântul mulțumind, din partea învățătorilor, pe M. Sa Regele țării, în timp ce întreaga țară, în plină deplinătate, în ploaie, cântă imnul național. Apoi dă citire unei telegrame către M. Sa, după care se păstrează câteva clipe de tăcere în memoria celui dintâi rege al tuturor Românilor. Se mai expediază telegrame către miniștrii Petre Andrei și I. V. Tâmbulescu și d-lui senator Gheorghe Iacobescu, președintele Asociației învățătorilor din România.

Apoi d. Ion Radu arată rolul învățătorilor în viața statului și chipul cum își îndeplinesc misiunea de educatori, pentru înălțarea nobilei idealuri de consolidare a sufletului neamului.

D. primar Kirculescu urează bun venit învățătorilor și își exprimă toată gratitudinea față de ordinea, modestia și importanța muncii a dascălilor, pe care-i numește „creierul nației”.

D. sa are amintiri frumoase de când a fost și d-sa suplitor în învățământul primar și se mulțumește cu memoria învățătorului Gh. Simionescu, care a devenit apoi soț. Încheie

urând spor la toate lucrările congresului.

D. căpitan Gheorghiu arată rolul gării naționale, care sunt un instrument de educație civică și națională, îndemnând pe toți învățătorii să organizeze în satele lor aserenea gării.

D. Leon Mrejeru salută congresul în numele său și al căminului cultural județean și își mulțumesc plăcerea de a se afla între colegii din județ, care activează astăzi ca întotdeauna pe toate țărmurile pentru promovarea nației și a statului.

S'a făcut apoi expunerea raportului asupra rolului învățătorilor în educația tineretului și a poporului — în actuala organizare a statului — expunere făcută de către d. Gh. Șerban din Siliștea.

S'a făcut apoi darea de seamă a activității comitetului pe anul expirat. S'a constatat că învățătorimea a fost înțeleasă în orice ocazii. Din contribuțiile personale ale învățătorilor s'a achitat 385130 lei, în cursul anului, pentru clădirea căminului, cumpărata de Asociația dela Banca Națională. Tot din aceste contribuții mai sunt încă 200.000 lei cu care se vor face reparațiile trebuțoare și se va cumpăra mobilierul necesar.

La discuțiile din ordinea de zi au luat cuvântul d-nii: Ion Radu, Gh. Șerban, P. Butnaru, Gr. Vlad, N. Dandău, V. Dăscălescu, I. Tomescu, D. Mareș și alții. La urmă s'a făcut alegerea comitetului, căruii îi expirase mandatul de 3 ani, în persoana domnilor: I. Radu, V. Găbureanu, M. Avadanel, I. Timofte, V. Scripcaru, V. Dorohoeanu, C. Bordel, Gr. Vlad, V. Dăscălescu. Cenzori au fost aleși d-nii: N. Dandău, C. Tica, I. Papuc și supleant Gh. Șerban. Ședința s'a terminat la ora 4 după amiază.

Activitatea Școlii de Pregătire a Serviciului Social din Siatra-Neamț

Dela 1 August a. c. funcționează în localitate Școala de pregătire a Serviciului Social, în localul Școlii Normale de băieți, sub direcțiunea d-lui prof. Virgil Dobrescu, secondat de un grup de comandă alcătuit din: d-nii E. Loștîv, N. Radovici, N. Marin Dunăre, Pavel Hârbu, G. Iențic, Sergiu Miron, D. Niță, I. Ionescu, I. Pătruș.

Școala aceasta are două secții: una a conducătorilor de cămine și alta a echipierilor. În cursul anului secția conducătorilor de cămine au terminat școala la 15 August a. c., program de acest prilej pentru a face o sumară prezentare a chilului în care a decurs activitatea acestor școli.

Instrucțiunile în aceste școli se țin prin conferințe ținute de persoana/tașile orașului Piatra-Neamț care au binevoit să-și acorde prietenia domnilor lor la înțelegerea și înțelegerea a statului; în expunerile făcute de grupul de comandă și prin comunicările de lucru în care se adresează cele expuse în conștință.

Dintre conferențiarilor care au avut să dea concursul acestor școli amintim pe domnii: d. Petre Andrei, ministru al Educației Naționale; prof. Virgil Dobrescu, directorul Școlii Normale de băieți; Pr. Mătasă; d. Victor Andrei, dela Școala Normală de băieți; prof. I. Iordache; ing. Silvestru; ing. Stăncu dela Institutul de cercetări agronomice; Preot Olteanu; d. Mrejeru, președinte al Asociației; Pr. Protocolescu; Prof. Obreja-

lași: insp. generali dela Fundație Al. Lascarov-Moldovanu și Const. Iftim, precum și d. prof. universitar David, insp. M. Avadanel.

Cursurile au privit în primul rând doctrina Fundației Culturale Regale „Principele Carol” și o strălucită prezentare a regiunii Neamțului, din punct de vedere geografic, arheologic, economic, etc.

În afară de cursurile din tabără, s'au efectuat și 2 excursii de documentare: una la Ardeuș și soc. Albina, sub conducerea d-lui Mrejeru, președintele cooperativelor forestiere „Albina”; iar alta la Cheile Bicazului.

Școala s'a manifestat și printr-o frumoasă serbare de ziua apărării în orașul nostru și prin două șezători model în satul apropiat Gârlela.

Moartea proprietarului moșiei Podoleni: N. Crupenschi

În ziua de 16 August, a încetat din viață marele proprietar N. Crupenschi din Podoleni, în urma unei boli de rinichi.

Decedatul era ultimul vârstnic al unei vechi și nobile familii boierești din țară.

În satul Podoleni era foarte mult iubit de săteni.

Cititi și răspândiți

„Avântul,”

O mănăstire uitată: Războeni

Lângă Pârâul Alb care scoboară din amfiteatrul dela Poeni, muncindu-se zadarnic să rupă, cu unde lui leneșe, din dealurile care-l stau semețe în coasta dreaptă și-l răd că de atâtea veacuri n'a mântuit nimic cu folos, stă, pe-o așezătură de pământ, ca un copil al nămașii, Marea Războeni, mărțurială unor isprăvi fără de seamă din trecutul Neamului. Lângă ușa, în dreapta, un dvornic încărcat de ani, îți spune

Liceul de băieți „Petru-Rareș”

Știri școlare

1) Reinscrierile elevilor promovabili în clasele II—IV și VI—VIII, se fac între 25—31 August. Odată cu cererea (îmbrată) de înscriere se plătește și 1/2 din taxa școlară. Cel ce are dreptul la reduceri și scutiri vor depune o cerere însoțită de act de stare materială.

2) Înscrierile la examenul de admitere în clasa I se fac tot dela 25-31 August, prezentându-se cererea de înscriere însoțită de actul de naștere, de vacanță, de botez, de naționalitate și de absolvirea școlii primare. Se va plăti în numerar și 80 lei taxa de examen. Examenul începe în dimineața zilei de 1 Septembrie.

3) Înscrierile la examenul de admitere în clasa V se fac între 25 August și 5 Septembrie. La cerere se vor alătura actele cerute la clasa I-a plus certificatul de 4 clase secundare. Se va plăti o taxă de 150 lei. Examenul începe în dimineața zilei de 6 Septembrie.

4) Examenele particulare finale și de corigență încep în ziua de 28 August. Taxele de corigență pentru particulari sunt 210 lei de obiect.

5) Examele de corigență la stat încep în ziua de 28 August. Se va plăti o taxă de 100 lei de obiect.

6) Înscrierile la examenul de bacalaureat se fac până la 31 August, pentru absolvenții din Iunie 1939 și cel mai vechi.

7) Înscrierile în clasele I și V se fac după terminarea examenelor de admitere.

Starea civilă

dela 8 la 17 August 1939

NĂSCUȚI

Marla V. Necula, Gabriela Mihaila a Vadanel, Aurel V. Filip, Eugenia Const. Chelariu, Carolina Iorgu Rață, Moise Letzer Ștrul, Carol D-tru Mucenicu, Elena Anton Man, Nicolai—Laurențiu N. N. Teodorescu, Ion V. Roman, Anton A. Andraș, Const. Elena Miharcea, Gh. A. Gavrilă, Adrian R. Atanasiu, Candida P. Chindea, Mircea V. Malsler, D-tru Andrei Doni, Grig. V. Onofrei, Marla Th. Niță, Elena Gh. Pușcineanu, Moris Șolom Solomon, Ioan Drăghiceanu.

CĂSĂTORII

Mahail Moscovici cu Hala Zilberman, Herscu Silthaus cu Tivla Marcovici, Miler Avram sîn Itic cu Hala Caldararu, Iosif Silclodi cu Ecaterina Ferent, Gheorghe Ungureanu cu Eugenia Baltă, Boris Glodeanu cu Aurelia Popescu, Pavel Fătu cu Anica Tica, Moisa Faibis cu Lela Credincioasă, Victor Denisovici cu Olga Pronin, Idel Iosopu cu Ienta Faibis Ilie, Neculai Stanciu cu Marla Muraru, Iosif Rott cu Paraschiva Lupu, Neculai a Plumbii cu Elena Mărințel.

DECESE

Haralambie Alexa, Ecaterina a Maicel, Iosub Dascălu, Alexandru Alexe, D-tru Mancaș, Arghira Buruiană, Leila Acăr, Clara Itic, Ioan Lașcu, Moisa Ștrul, Marla Bărgăuanu, Vasile Ionescu, Franț Andraș, Marla Letibig, Iile Tăușianu, Vasile Iosub, Gabriela Niță.

pe scurt, că într'un raport militar, și într'o limbă pe care n'o mai înțelegem, că: „În zilele blagocestivului și de Hristos iubitorului Domn Io Ștefan Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al țării Moldovei, flui lui Bogdan Voevod, în anul 6984 (1476) iar al Domnului al douăzecelea curgător, ridicatu-s'a puternicul Mahmet, Împăratul turcesc, cu toată puterea lui răsariteană, încă și Basarab Voevod, cărui i se zicea Lafot a venit cu dânsul cu toată armata lui Basarabescă, și au venit să prade și să la țara Moldovei și au ajuns până aici, la locul ce se zice Pârâul Alb. Și eu Ștefan Voevod și cu flui meu Alexandru, leșit-am înaintea lor, unde am și făcut mare război cu dânsii în luna lui Iulie 26, și cu voia lui Dumnezeu, au fost biruiți creștinii de către păgâni, și a căzut acolo mulțime mare dintre ostașii Moldovei. Tot atunci și Tătarii au lovit țara Moldovei din aceea parte. Drept acela a binevoit Io Ștefan Voevod, cu buna sa vrea, și a făcut acest hram întru numele arhiștrăgului Mihail, și pentru rugăciunea sa și a Doamnei sale Marla și a fiilor săi Alexandru și Bogdan; și pentru pomenirea și de sufletul tuturor bine credincioșilor creștini care au pierit aici; în anul 7004 (1496) iar al Domnului sale al patruzecelea curgător, luna lui Noembrie 8 1). La răsarit și la apus de mănăstire se întinde Valea Albă în toată lungimea ei, dela Moldova — locul de unde turcimea a cotit spre stânga, lăsând drumul mare, ca să-l caute pe Ștefan — și până la fund, la Poeni, unde valea se strâmtează din ce în ce, până se închide cu un zid gros de păduri și cu reduta care i-a împotșorât pe înamici cu „puștile” de l-au făcut să cadă cu fețele la pământ. Peste deal, nu departe, sunt Davidenii unde au pălmit frații Potcoavă, iar tocmal în zare, spre soare răsare, este Hanul Ancuții.

Biserica Războenilor este zidită peste colanalele mîlilor de ostași—floarea boierimii și a vitejilor Moldovei—care au ținut, o zi întreagă de vază, plept urdilor lui Mahomet. Construită pe același plan cu bisericile Sf. Ioan din Piatra-N. și cea dela Borzești-Bacău și-a mai păstrat doar zidurile sănătoase și tari

din vremea clădirii ei. Se mai văd la uși și la ferestre clădirile și nervurile săpate în piatră, dar și acelea vâruite până la desfișurare. Încolo a pierdut totul: odoare, moșii, înfățișare, sunt așa cum nu le-a dorit viteazul domnitor al Moldovei. Oamenii, pe care i-am dorit să rămână anonimi până la sfârșitul veacurilor, au turnat în gura morții de var peste brăni și cărămizi și de discursuri ce se împodobeau biserică pe dinăfară. Înăuntru, în locul unde picturi sau măcar a unei var alb, curat, țărănesc, s'a turanat cu nemlăuta o zugrăveală care întregeste profanarea exterioară a bisericii. Cineva — Doamne, cine va fi fost acela?! — a crezut că poate completa stîlul lui Ștefan cel Mare și a pus de s'a construit pe acoperișul acela greoi și total lipsit de armonie cu restul clădirii, două turnuri de lemn. Nu s'a găsit nimeni însă care să pună o piatră de mormonă în interiorul bisericii, pe care să arate, cu litere măscate și aurite, că sub zidurile mănăstirii zac osemintele celor mai vrednici și mai viteji filii ai Moldovei.

În jurul bisericii, din pridvor și până în chilurile cele mai îndepărtate, și-au făcut cuib temeinic sărăcia și dezolarea. În stărețle ploaie. Malcele în frunte cu stăreț, Malca Migdonia Manolescu, fac toate eforturile ca să rezolve aparențele. Dar a salva Războeni dela sărăcie și ultiare este prea mult pentru puterile lor.

Numai intervenția Statului, care s'o scoată de sub conducerea Episcopiei Sf. Spiridon din Iași, și s'o improprietească la fel cu celelalte mănăstiri, ar putea pune Războeni în valoarea culturală și morală pe care o merit. Și suntem siguri că această măsură nu va întârzia multă vreme, pentru că are cine o lua.

Atunci, vor începe excursiuni și elevii, de aici și din toată Moldova, să facă pelerinaje și popasuri la Războeni, ca să bage de seamă că, folosind o tactică egală celei a lui Napoleon, boierii acestor țări, o mână de oameni, au știut să moară pentru onoarea Neamului, cum au căzut nobilii Romani la Cannes sau lорzii englezi la Ifres.

M. Dobrin

ȘTIRI STRĂJEREȘTI

Din județul nostru au participat la tabăra de perfecționare Jadova-Storojineț a comandanților străjeri, aleși din toată țara, următorii:

În seria I-a, dela 2 August—la 9 August 1939:

D-nii prof. Pascu Neculai comand. legiunei străjerilor din Neamț, inv. Florea Vasile comand. stol șc. pr. Nr. 4 băieți P. Neamț, inv. Tîpa Const. comand. stol șc. pr. Nr. 1 băieți Buhuși, director Rafailă comand. stol șc. pr. Nr. 1 băieți Târgul-Neamț.

În seria II-a, dela 10 August la 20 Aug. 1939, următorii comandați de cohorte:

D-nii Popa Gh. comand. cohortei plasa Muntele, Munteanu N. comand. cohortei plasa Războeni, Bogdan Calistat comand. cohortei plasa I. G. Duca, Nicolau Const. comand. cohortei plasa Cetatea Neamț. D-l Tîpa Dumitru comand. cohortei Bistrița n'a putut merge fiind concentrat. Acolo s'au dat îndrumări pentru buna organizare a taberilor de străjeri, care în anul viitor vor fi mult mai numeroase și mai temeinic organizate pentru sănătatea și buna îndrumare a tineretului.

Deasemenea s'au dat directive în privința programului străjeresc de Sămbătă—în loc de Joi—pentru anul viitor. Strajeria—armata albă—merge cu pași re-

pezi spre forme din ce în ce mai perfecte de organizare atât în serviciul Patriei cât și personal fiecare.

Vizita d-lui Maior Dr. P. Jugănar, Șeful de stat major al Străjerii Țării în orașul și județul nostru.

Profiind de câteva zile de odihnă, d-sa a vizitat taberele în ființă și locurile unde au fost așezate numeroase tabere de străjeri și străjerie, precum și colonile de tineret care s'au înțărît sufletește și trupește din darurile naturii și urmele glorioase ale trecutului din județul nostru.

Peste tot a fost însoțit de d-l comand. al legiunei de străjeri care l-a dat toate informațiile.

D-sa a vizitat tabăra legiunei de străjeri Dâmbovița, așezată la Izvorul Muntelui cu 42 străjeri și 4 comandați—seria 2-a, Colonia de fete dela școala Bicăz, organizate de Ținutul Activ Prut-Iași, colonia de odihnă a fabricii Letea dela Târcău, stolul muncitoresc a fabricii Albina-Târcău, precum și locurile unde au funcționat și celelalte tabere depe valea Târcăului. Domnia-Sa a apreciat cu multă mulțumire atât munca ostentivă a comandanților organizatori de tabere, cât și minunatele daruri ale naturii, care au contribuit la întărirea sănății copiii lor.

Se termină teatrul comunal din Piatra-N.

Încă dela venirea sa în fruntea treburilor gospodărești ale orașului nostru, d. primar Ernest Kirculescu, a declarat că se va ocupa îndeaproape de ridicarea târgului, din toate punctele de vedere.

Aceste declarații n'au rămas simple declarații, căci orașul Piatra, este transformat într'un vast șantier de lucru și înfrumusețare: se pavează străzi, se dărâmă gheretele de lemn, se lărgeste piața centrală, etc.

Dar un gând scump al d-lui primar Kirculescu este terminarea teatrului comunal, început acum câțiva ani, de către d. G. Măcărescu. Și fiindcă primăria nu are bani, d. primar a găsit de cuviință să convoace pe toți reprezentanții marilor industrii din oraș și județ și să le ceară sprijinul, sub forma unor imprumuturi pe termen de 5 ani.

S'a admis în principiu această propunere, care a fost călădușită de către d. deputat C. Vorel și s'a hotărât convocarea aceluiași persoane, în prezența d-lui rezident regal Traian Ionașcu.

Eri, d. col. Eugen Hociung, pref. jud. și d. Er. Kirculescu — primarul orașului, au convocat pe membrii comitetului pentru construcția teatrului și pe reprezentanții marilor industrii, sub președinția d-lui rezident Tr. Ionașcu.

Au fost de față d-nii:

Prefect col. Eugen Hociung, primar Ernest Kirculescu, aj. de primar av. Chetreașu, Virgil Mihailescu dir. fabricii de postav Buhași, senator Carol Schiel dir. întreprinderii „Bușteni” și fabrica de celuloză, Spudercă procurist, av. Șoares decanul baroului, cons. juridic „Bușteni”, Max Haimovici, inginer Turcan directorul coop. Albina-Tarcău, dr. Smarack dir. rafinăriilor Roznov, Ch. Berall dir. morile Berall et Davidovici, căpt. Crețu ad-tor fabrica parchete Bistrița, Leon Mrejeru soc. Albina, Sulciner; Marighetto dir. fabricile de mezeluri; Corjescu dir. soc. Goetz, M. Poli ș. a.

Ședința s'a deschis către ora 7 p. m., când a sosit d. rezident regal, venind cu mașina dela Iași. D-sa a luat cuvântul, mulțumind celor prezenți și rugându-i să dea tot sprijinul operii pe care vrea s'o desăvârșească d. primar Kirculescu.

În urma acestor discuții și lămuriri, d. senator CAROL SCHIEL — directorul fabricii de celuloză din concernul „Bușteni” declară că acordă primăriei un împrumut de 500.000 lei fără dobândă, rambursabil în cinci ani, arătând că această împrumut n'a preocupat, atun când a fost vorba de opere culturale, intrucât a mai contribuit la începutul ridicării teatrului cu suma de 750.000 lei, acordată prin majorarea prețului unui teren achiziționat dela comună, de către fabrica de celuloză, pe vremea primăriei d-lui Măcărescu, inițiatorul teatrului comunal; d. BERGHER, dir. fabricii de mucava, declară că acordă, sub rezerva aprobării cons. de ad-ize, suma de 500.000 lei, ca împrumut fără dobândă pe 5 ani; d. căp. CREȚU, în numele soc. „Bistrița”, declară că va furniza parchete în cont împrumut până la 150.000 lei; soc. „GOETZ-FORESTRA” prin I. Corjescu, subscie un împrumut fără dobândă de 300.000 lei; laboratorul „VOREL” acordă un împrumut fără dobândă de 250.000 lei, conform declarației dela ședința anterioară, făcută de către d. deputat Vorel; soc. coop. „ALBINA” prin d. ing. Turcan acordă un împrumut de 200.000 lei; d. CAROL MARIGHETTO, acordă lei 100.000; firma DAVIDOVICI & BERALL acordă lei 50.000. Totalul împrumuturilor fără dobândă a-

cordate primăriei însumează lei 2.050.000.

D. VIRGIL MIHAILESCU dela fabrica Buhași și d. SULCINER, dela „Zimca” declară că sunt pentru acordarea unor donații urmând să ceară imputernicirea consilier de ad-ize Domeniul princiar „BROȘTENI”, donează 25.000 lei, d. dr. SAMRACK, în numele rafinăriilor „Roznov” donează 10.000 lei.

Incheindu-se lista subscripțiilor, d. rezident Ionașcu, ia cuvântul pentru a mulțumi celor de față, pentru importanțele contribuții bănești acordate primăriei și arată că orașul Piatra se bucură de o mare trecere în ochii d-sale, pentru neîntrecutul lui pitoresc și pentru credința ce o are în viitorul său. Așa explică d-sa de ce a intervenit ca în orașul Piatra să se înceapă imediat clădirea unui hotel turistic.

Pentru complectarea fondului destinat terminării teatrului, d. rezident regal Tr. Ionașcu declară că se înscrie, din partea ținutului cu suma de un milion lei.

Ședința s'a încheiat la ora 8 seara, în aplauzele tuturor participanților, pentru gestul mare al d-lui rezident, care a îndemnat comitetul să nu conțenească propaganda și slăruința pentru mărirea fondurilor.

APEL

În parohia Țibucani-Neamț, oamenii de bine, în frunte cu preotul — ne străduim de mulți ani să ne ridicăm un sfânt locaș de rugăciune.

Am ajuns cu lucrul până la pictură, cheltuiindu-se până acum peste două milioane lei.

Pentru terminare ne mai trebuie cam 500.000 lei, sumă destul de mare pentru timpurile grele de astăzi.

Cum Casa Domnului trebuie terminată cu orice preț — orice sacrificiu nefiind destul de mare pentru ajungerea acestui mare scop — facem un călduros apel către toți creștinii cu inima largă și pătrunși de dragoste creștinească către Biserica, să ne vie în ajutor — care cu ce vor putea.

Sumele de bani, precum și obiectele se vor trimite pe adresa subsemnatului. Numele donatorilor, al citorilor, se va înscrie într'un registru spre a se pomeni întotdeauna la Sfintele Slujbe, fiindcă „pe dătorul de bună voință îl iubește Dumnezeu”.

Președintele Com. de construcție

Preot, Neculai Ravaru
Țibucani-Neamț

Sărbătorirea „ZILEI MARINEI” la Piatra-Neamț

În acest an „Ziua Marinei” a fost sărbătorită în localitate cu un deosebit fast. În grădina publică la ora 10 jum. Școala de pregătire a serviciului social a executat un program foarte reușit, care a fost urmărit de multă lume. S'a oficiat un Te-Deum, după care echipierul Sebe Costin a rostit o alocuțiune. Corul echipierilor a executat diferite cântece populare, s'au recitat poezii etc. Datorită echipierilor școlii serviciului social serbarea a avut un caracter foarte reușit.

ISTORICUL SCHITULUI COZLA

În numărul trecut al „Avântului” am publicat — sub semnătura d-lui G. T. Kirileanu — interesantul istoric al schitului Cozla, dela întemeierea cărui au trecut 175 ani.

Numărul ziarului în care am tipărit acest istoric a fost vândut complet.

Cititorii care ne-au mai cerut exemplare din acel număr, vor găsi istoricul în librărie, căci s'a tipărit și în broșură separată.

ROMÂNIA
Tribunalul Județului Neamț Secția I

Afiș și Publicațiune de Vânzare

No. 2675

Anul 1939, luna Iulie în 24 zile

Se publică spre cunoștința generală că acest Tribunal, prin jurnalul No. 4899/1939 din 30 Mai 1939, a fixat un nou termen de vânzare prin licitație publică a imobilului proprietatea debitorului Leon Resenzweig, din Piatra-N., de profesiune comerciant, domiciliat în orașul Piatra Neamț, strada Elena Cuza nr. 47 fost 13, în pretenția creditoarelor azi prin cesionare, Banca Națională a României S. N. din Piatra-Neamț strada Ștefan cel Mare, pentru suma de lei 400.000 (Patru sute mii) capital pe termen de un an, cu procent de 20% pe an, plus 1% comision trimestrial, de la data autentificării actului: 23 August 1929, plată la anticipativ din 4 în 4 luni, procent ce rămâne stabilit și pentru viitor în caz de întârziere, pînă în momentul ce va plăti în totalitate obligația, aceasta în baza actului de împrumut cambial, garantat prin ipotecă autentificat de Tribunalul Neamț sub nr. 2229/1929, 23 August, transcris sub nr. 161 vol. I din 23 August 1929 și investit cu formula executore sub nr. 364/930 de același Tribunal.

Pentru garantarea acestui împrumut, capital, dobânzi și comision, până la complectarea achitării și cum cele de urmărire, debitorul Leon Resenzweig, comerciant din Piatra-Neamț, constituie ipotecă creditoarelor Banca de Credit Piatra-N. s. a., cu sediul în Piatra-N. azi prin cesionare făcută, devenită creditoare Banca Națională a României, conform ordonanței prezidențiale nr. 5607 din 11 Iulie 1935, imobilul din orașul Piatra Neamț jud. Neamț, strada Elena Cuza nr. 13, imobil compus din terenul cu toate construcțiile existente, sau care se vor construi în viitor cu descrierea și învecinările arătate în acel act, afectând pentru plata împrumutului atât fondul cât și venitul și cu stipulațiunea ca în caz de neplată să se exercite urmărirea silită, prin vânzarea imobilului ipotecat, prin licitație publică.

Averea mobilă, imobilă scoasă în vânzare după situațiunea întocmită de către d-l Portărel Șef I. Giuglea, dela acest Corp este următoarea: 1) Un teren în suprafață totală de circa 704 m. p. situat în orașul Piatra-Neamț județul Neamț, strada Elena Cuza nr. 47 fost 13, pe care se află construită, pe o porțiune de circa 235 m. p. o casă-construcție din zid de cărămidă, cu fundație și soclu de piatră, acoperită cu tablă, având 5 camere spațioase, un culuar, o cameră și o bucătărie. Camerele sunt zugrăvite în interior și sobe de teracotă, cu dușumele de brad, cu ușile și ferestrele în bună stare și instalație electrică, clădirea este o construcție veche.

Dedesuptul clădirii se află pînă la zid de piatră, se mai află un closet și o magazie de lemn, construită din lemn. În curte se mai află sădii câțiva pomi roditori și salcâm. La față imobilul este locuit de către d-l doctor E. Ildelovici. Intreg terenul este împrejmuit cu gard de scânduri și la față se învecinește, la răsărit cu strada Elena Cuza, la apus cu proprietatea fostului hotel Bristol și proprietatea defunctului Iosef Kamner, la miază-noapte cu casa d-lui Froim Lupovici, azi după informațiunile proprietății Avram Fichman, la miază-zi cu proprietatea veche a d-lui B. Stambler, azi după informațiunile proprietății Nută Segali.

Scrierile asupra acestui imobil sunt:

1) Ipoteca de lei 400.000, înscrisă la nr. 161/1929, în favoarea

Tineretul se îndreaptă spre cariera armelor

La școalele pregătitoare de ofițeri activi, s'au prezentat anul acesta de patru ori mai mulți tineri, decât numărul locurilor fixe.

Faptul este semnificativ și arată cu câtă însuflețire tineretul se îndreaptă acum spre cariera armelor. În adevăr uniformă se bucură azi de un prestigiu sporit și este înconjurată de dragoste și respect.

Cuvintele de frățescă primire în cariera armelor, adresate de M. S. Regele, noiei promoții de sublocotenenti ai școlii de cavalerie dela Târgoviște, au răsunat adânc în inimile tineretului. D. și primejdii vădile amenință pacea popoare or, toluși, dorința tineretului de a îmbrățișa cariera militară e sporită și dovedește curajul conștient și patriotic al tineretului țării.

A contribuții, desigur, la acce-

ta și opera de îmbunătățire a situației materiale a ofițerilor, prin măsurile luate de d-l Președinte al Consiliului, Armand Călinescu, a cărui activitate la conducerea ministerului apărării naționale, se poate compara, în efectele ei nefăcătoare, cu ministeriatul, devenit istoric, al lui Nicu Filipescu. Primele de echipare, asigurările, reorganizarea Casei Militare de pensuni, sunt înfapturi în care ofițerul găsește răsplata încercărilor și jertfelor ce i se cer.

B.

Mănăstirea Regina Maria (Bicaz)

D-l Traian Ionașcu, Rezident Regal al Ținutului Prut, a aprobat din bugetul Ținutului o contribuție de un milion lei pentru înălțarea monumentalei mănăstiri „Regina Maria” în comuna Bicaz, județul Neamț.

În același timp a dat dispozițiuni tuturor comunelor rurale și urbane din cuprinsul acestui Ținut ca,

în măsura posibilităților bugetare să contribuie pentru subvenționarea acestei mărețe opere.

Sumele subscrise pentru ridicarea la Bicaz a mănăstirii „Maica Domnului a tuturor mângâierilor” în memoria Mariei dispărute Regina Maria, se vor depune la C. E. C. cont 11.442.

Prăznuirea dela Schitul Cozla

Joi 15 August a. c. a avut loc hramul Schitului Cozla din poiana Draga și sărbătorirea a 175 ani dela înființarea sa. Cu această ocazie s'a oficiat la bisericuța depe dealul Cozla o înălțătoare slujbă religioasă de către un sobor de 5 preoți, în frunte cu s. s. protoereul Nourescu, la care a luat parte un mare număr de credincioși, atât din Piatra cât și din comunele învecinate.

După sfânta slujbă, în curtea schitului, s. s. preotul Crivăț a ținut mulțimei o frumoasă

cuvântare arătând puterea credinței, viața de sfânt a schimnicului Vasile și însemnătatea citoriei lui.

La această manifestare religioasă a contribuit și școala de pregătire a Serviciului Social, care activează acum în com. Gărcina.

D-l Gheorghe Melnic, dela grupul de comandă, a rostit deasemeni o cuvântare înarmată de o producție artisticoliterară.

În sfârșit s'a așezat obișnuita agapă creștinească.

Marele cotidian francez „Le Matin” despre Dobroaga Românească

„Dirigitorii dela București scrie „Le Matin”, refuză pur și simplu să admită că ar exista vreo problemă de orice fel în teritoriul Dobrogei.

Chestiunea Dobrogei nu poate fi o problemă serioasă în domeniul etnic. Se prea poate ca acest teritoriu să fie socotit de loșii la Solia, pentru motive de apărare națională, sau pentru motive de revanșă; dar, Românii se simt îndreptățiți să reziste din toate puterile lor morale și materiale, unei campanii revizioniste, sprijinită de cei care au interes să turbure pacea în Europa orientală.

A băut cu prieten și i-a furat banii...

D. comisar Focșeneanu, depe lângă poliția locală, dând curs unei reclamațiuni, a arestat pe individul Ioan Popa din localitate. Acesta, fiind invitat de un prieten, al său, Gh. Crătescu, din serviciul primăriei locale, au plecat împreună să petreacă la un local. Într'un moment de neatenție Ioan Popa a furat binevoitorului amic sumă de 30.000 lei. În timpul cercetărilor, banii au fost găsiți ascunși între tălpile ghetelor. Cu actele dresate hoțul a fost înalțat parchetului.

Citiți și răspândiți

Avântul

Doar Nr. 7261/937